

Mødet den 14. Januar 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Drescher og Rahr.

1. (J. Nr. 464—1908). Indstilling fra Budgetudvalget om af Kommunens Kasse at yde et Bidrag paa 1000 Kr. til Afhjælpning af den ved **Jordskælvet i Syditalien** foraarsagede Nød.

Formanden oplyste, at Budgetudvalget havde ment, at skulde der gives et direkte Bidrag til Afhjælpning af Nøden, maatte Kommunen bevilge et Beløb, der ikke godt kunde sættes til mindre end 5000 Kr. Udvalget var dog enigt om, at saa vidt turde man ikke strække sig. Man maatte altsaa slutte sig til den Indsamling, Komiteen foranstaltede, og et Beløb af 1000 Kr. maatte derfor anses for ret passende.

Mikael Johansen fandt Beløbet for lille. At give 1000 Kr. kunde Kommunen ikke være bekendt, saa maatte man hellere helt lade være. Han havde set, at Indstillingen, uagtet den var bestemt til at behandles for lukkede Døre, var aftrykt i et af Middagsbladene, og haabede, at de Herrer, der ved en tidligere Lejlighed havde været saa ivrige for Sagsanlæg mod andre Blade, nu ogsaa vilde forlange Sagsanlæg mod det paagældende Blad.

H a r a l d J e n s e n mente, at Sagen kunde være kommet til vedkommende Blads Kundskab derved, at Sagerne, der skulde behandles for lukkede Døre, laa meget daarligt skjult. Disse Sager kunde der være Grund til at tage ind paa Byraadskontoret i den Tid, Journalisterne havde Adgang til de almindelige Byraadssager.

N ø r g a a r d gjorde opmærksom paa, at vedkommende Blad ikke kunde have tilegnet sig sin Viden i den Tid, Byraadssagerne laa til Eftersyn for Journalisterne, da Nyheden saa ikke kunde være kommet i Bladet om Middagen.

M i k a e l J o h a n s e n fremhævede, at vedkommende Blad, Aarhus Posten, flere Gange havde bragt Meddelelser om de lukkede Møder.

M o u s t e n fandt det unødvendigt for Byraadet at avertere saa meget i Smaabladene.

F o r m a n d e n ansaa det for givet, at der blev givet for mange Penge ud til Avertissementer.

M i k a e l J o h a n s e n troede ikke, de private Bidrag vilde betyde noget, naar Byen kun gav 1000 Kr., og foreslog derfor at bevilge 5000 Kr.

N ø r g a a r d troede ikke, den store Del af Borgerne vilde ønske, at Byen bevilgede 5000 Kr. Det var meget rigtigt, at 1000 Kr. sendt direkte vilde se fattigt ud, men Sagen var noget anderledes, naar Bidraget blev sendt til Komiteen.

F i l t e n b o r g fandt 1000 Kr. meget passende.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at Hr. Rahr nødig vilde have Byens Bidrag sat til kun 1000 Kr. og anmodede om ikke at faa Beløbet offentliggjort, før Komiteen havde været samlet.

M ü l l e r foreslog at bevilge 2500 Kr.

S i m o n s e n anbefalede Udvalgets Indstilling og forstod ikke, hvorfor man fra en vis Side var saa ivrig efter at faa Kommunens Penge sendt

ned til Secilien, hvor Forholdene nu dog havde bedret sig betydelig. Kommunen kunde godt vise sin Sympati ved at bevilge 1000 Kr., særlig da der var humane Opgaver, der laa Kommunen nærmere. Med det første vilde der saaledes muligvis foreligge Andragende om et Bidrag paa 1000—2000 Kr. til »Samaritanen«, og det maatte saa haabes, at de Herrrer Müller og Johansen vilde vise samme Flothed som nu. Selv om Pengene utvivlsomt vilde komme over den italienske Grænse, kunde der dog nok være Mulighed for, at de ikke kom de nødlidende tilgode.

Müller bad Hr. Simonsen bevise, at Taleren nogen Sinde havde talt eller stemt imod Bevillinger til Hjælpekassen, Feriebørns Beklædning, Skolebørns Bispisning eller lignende.

M i k a e l J o h a n s e n vilde bede Hr. Simonsen oplyse, naar Taleren havde modsat sig nogen human Foranstaltning. De humane Foranstaltninger havde baade en teoretisk og en praktisk Side, men Taleren troede nok, Hr. Simonsen kendte mest til den første.

Müller tog sit Forslag om at bevilge 2500 Kr. tilbage.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 8²¹—1908). Det foreliggende Andragende fra fhv. Vinhandler Riis om **Fritagelse for at betale Skat** kunde ikke bevilges.
3. (J. Nr. 12²⁰—1908). Den foreliggende Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.
4. (J. Nr. 466—1908). Indstilling fra Udvalget for Sygehusene om Leje eller Køb af et **Dækkerstelt**.

Nørgaard oplyste, at Skarlagensfeberepidemien var taget en Del mere til, og at Sygehuset i Ny-Munkegade nu ogsaa var fyldt. Udvalget

anmodede derfor om Bemyndigelse til straks, helst ad telegrafisk Vej, at maatte anskaffe et Døckers-telt. Ved Epidemien for nogle Aar siden havde man laant et Telt af Staten, men denne Foranstaltning blev dog ret dyr for Kommunen, saa Udvalget ansaa det for heldigst, ogsaa for senere Lejligheders Skyld, at Kommunen selv anskaffede Teltet. Selv om man ogsaa inden længe skred til Opførelse af et Epidemihospital, vilde et Telt være heldigt som Reserve. Maaske kunde det beklages, at man ikke allerede havde bygget Epidemihospitalet, men mange Omstændigheder havde talt for at skyde Opførelsen ud, hvorved der ogsaa utvivlsomt var blevet sparet ikke faa Penge. Dertil kom, at man, hvis man tidligere havde bygget sikkert vilde have bygget vel knebent. Nu var imidlertid det Tidspunkt kommet, da man ikke kunde vente længere, fordi Hospitalet nu benyttedes i langt anderledes Udstrækning end tidligere, selv bortset fra Epidemien. For de sindssyge trængte man endelig til bedre Forhold, og det vilde være en Lykke, om Kommunehospitalet kunde blive befriet for de veneriske Patienter. Alt i alt var en rationel Ordning nu nødvendig. Teltet vilde efter alle Oplysninger at dømme koste ca. 6000 Kr., hvortil kom ca. 5300 Kr. til dets Montering. Det sidste Beløb vilde Udvalget dog anmode om at faa sat op til 8000 Kr., da det var nødvendigt at komplettere Kommunehospitalets Beholdninger af Hensyn til Sygehuset i Ny-Munkegade. Skønt det drejede sig om en Bevillingssag, havde Udvalget dog anmodet om at faa Sagen behandlet for lukkede Døre for ikke at forurolige Befolkningen. Beløbet til selve Teltet ønskede Udvalget taget af forventet Laan.

Jakob Jensen var ikke i Tvivl om, at Bevillingen var nødvendig, men han kunde ikke anbefale at tage Beløbet af Laan, da et saadant Telt ikke holdt i ret mange Aar. Der var nu mere og mere Anledning til at tænke paa næste store Laan, saa han haabede, Kasseudvalget saa sig om efter Mulighed for en heldig Ordning af dette. Han henstillede til Udvalget for Sygehusene at ordne det saaledes, at der kunde tages fat paa Arbejdet med Epidemihospitalet næste Efteraar, og spurgte Udvalgets Formand, hvor langt Forarbejderne var fremskredet.

Nørgaard skulde med Hensyn til et Døckers-telts Varighed oplyse, at Hospitalets gamle Telt, der forøvrigt i Fjor var blevet istandsat for ca. 1000 Kr., var blevet overført fra det gamle Sygehus. Med Hensyn til Forarbejderne foreslaa der ganske vist en Del Materiale, der godt kunde bruges, men i Virkeligheden skulde der dog begyndes paa bar Bund. Det nuværende Udvalg ønskede dog ikke at begynde, da dets Funktions-tid snart var til Ende, men det kunde maaske overlevere et kort Resume, af hvad det havde tænkt sig, til det ny Udvalg, der forhaabentlig straks vilde gaa i Gang med Arbejdet.

Jakob Jensen spurgte, om Kasseudvalget heller ikke tænkte at røre sig angaaende Laanet inden Byraadsvalget.

Nørgaard ansaa det ikke for heidigt at tænke paa et Laan i disse Dage og oplyste, at England havde sat Diskontoen op fra $2\frac{1}{2}$ til 3 %.

Simonsen spurgte, hvad der blev gjort for at bekæmpe Skarlagensfeberen, der for Tiden var af epidemisk Karakter og foruroligende Vækst, og om der ikke kunde gøres mere; maaske vilde det være rigtigst at erklære Epidemi for at faa alle de syge paa Hospitalet.

Nørgaard mente, at der var Grund til at tro, ¹²at Sygdommen nu havde naaet Toppunktet. Der var intet andet at gøre end at isolere Patienterne, og det blev gjort i videst mulige Udstrækning.

Müller paatalte, at en Læge havde forlangt 3 Kr. for at give et Barn Tilladelsesattest til atter at besøge Skolen. Dette var Lægen aldeles uberettiget til, da saadanne Attester skulde udleveres gratis. Han vidste ikke, hvad der yderlig kunde gøres for at begrænse Sygdommen, men vilde bestemt fraraade at lukke Skolerne.

Jakob Jensen mente ikke, man kunde tale om egentlig Epidemi. Hvis Skolerne blev lukket, vilde Stillingen kun blive meget værre, for i mange Tilfælde var Børnene under bedre Forhold i Skolerne end hjemme.

Nørgaard vilde nødig have Spørgsmaalet om Ekstraforanstaltninger ud til Befolkningen, da Sindene saa vilde blive opskræmmet. Et Held var det, at Sygdommen havde et overordentlig mildt Forløb.

Det vedtoges at stille et Beløb af 14000 Kr. til Udvalgets Raadighed. Hvorledes Beløbet tilvejebringes afgøres efter Indstilling af Budgetudvalget.

